

POLABSKÉ NÁLADY A MLHAVÉ SCENÉRIE

(Výstava obrazů V. Radimského u Topiče)

Malíř V. Radimský je důsledným impresionistou. Desťtiletí, jež uplynula od dob, kdy maloval první svůj obraz (Starý ořech), vzdálila umění daleko od tohoto směru. Malířství doznalo stejných změn jako obecné nazírání; impresionismus není výrazem pravdy, ke které se obrátila současná doba. Nálada prchavé chvíle, jež jest obsahem impresionistického obrazu, nezdá se nám již dosti podstatnou. Je to pouhý citový přízvuk, obestření, mrať, nic nedí o povaze země, příznačné věci pomíjí nebo zastírá, komolí pravdu, povyšuje náhodu nad skutečnost. Impresionismus nezobrazuje krajiny, leť svítání, hru světel, záření, náladu, scenérii; nebásní, ale popisuje. Krajinný výsek volený zcela náhodně nemá jiného tvaru než zřeného, ať je povaha krajiny jakákoliv, její obrazový tvar je takový, jak se malíři jeví v jedné kolmé rovině. Prostorovost předmětů je hrubě porušena, není tu ani kresby a barva nic nevytváří. Toto malířství není uměním výtvarným. Zájem impresionistův se obrací především k malířským prostředkům, ke světelným skvrnám, zajímavosti barvy, k vlastnostem místo ku předmětu.

Impresionismus praví se býti uměním svobodným a osobitým, leť nám se zdá, že je libovolný a osobní. Jeho řeč není nikomu mateřštinou. Posuněk, chvíle, nálada nejsou příznačny — obrazy Radimského z Francie a nynější z Polabí jsou jednoho druhu.

Svého času Radimský zároveň s ostatními tento impresionistický směr vytvářel — patří k němu povahou práce a nepřijal jej jen tak zholá; nynější obrazy rozvádějí zevrubně výsledky někdejšího výboje, dosáhly snad větší pevnosti a klidu, leť současnému cítění jsou cizí.